

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. arch. P. M.**, podnikajúceho s dodatkom M. arch., proj. kanc., U.X., K., zastúpeného advokátom JUDr. P. Z., K., M.X. proti žalovanému: **Mesto H.**, K.X., H. o zaplatenie 47 000,- Sk, vedenej na Okresom súde Humenné pod sp. zn.: 15 Cb 127/00, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 19. decembra 2007, č.k.: 1 Cob 84/07 a 1 Cob 85/07-290, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie žalovaného sa **o d m i e t a**.

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi na účet zástupcu 2340,- Sk náhrady trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd v Humennom rozsudkom z 3. júla 2007, č.k.: 15 Cb 127/00-262 vyhovel žalobe a žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 47 000,- Sk istiny s 20% úrokom z omeškania od 15. decembra 1998 až do zaplatenia a 75 158,50,- Sk náhrady trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že viazaný právnym názorom odvolacieho súdu dospel k záveru, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi uplatnenú peňažnú pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia. Úroky z omeškania priznal nasledujúci deň potom ako bola

splatená faktúra, ktorou žalobca vyúčtoval sumu 47 000,- Sk. Dlžník sa tak dostal do omeškania 15. decembra 1998.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove vec prejednal ako odvolací súd a po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že je vecne správny a rozsudkom z 19. decembra 2007 1 Cob 84/07, 1 Cob 85/07-290 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 6658,- Sk náhrady trov odvolacieho konania. Súčasne rozhodol o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie tak, že uznesenie z 27.8.2007 zrušil ako vecne nesprávne.

V odôvodnení rozhodnutia pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, uviedol, že právny vzťah medzi účastníkmi je obchodnoprávny vzťah a jeho základom je zmluva o dielo, uzavretá podľa § 536 a nasl. Obchod. zák., ktorá môže byť platne uzavretá aj ústne. Vychádzal z výpovede svedka Ing. J. P. štatutárneho zástupcu žalovaného a dospel k záveru, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, pričom žalovaný fakturovanú cenu 47 000,- Sk akceptoval, len jej splatenie presunul na rok 1999. List žalovaného z 18. januára 1999 potvrdzuje túto svedeckú výpoveď aj keď preplatenie fakturovanej sumy podmienil odsúhlasením návrhu plánu investičných akcií na rok 1999. Predmetom zmluvy o dielo bol výsledok určitej tvorivej činnosti, preto nepovažoval za postačujúce, aby objednávateľ vrátil zhotoviteľovi samotný podklad, na ktorom bolo dielo pri jeho zhotovení zachytené. Považoval za rozpor so zásadami poctivého obchodného styku a s dobrými mravmi, ak by zhotoviteľovi nebola poskytnutá náhrada za dielo, ktoré si objednávateľ objednal, ktoré bolo riadne dodané a keď neplatnosť zmluvy o dielo zapríčinil výlučne objednávateľ porušením zákona. Preto nepochybil súd prvého stupňa, keď na základe ustálenia ekonomickej hodnoty bezdôvodného obohatenia znaleckým posudkom, vyhovel žalobe.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný dovolanie.

Žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby zrušil aj rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ust. § 238 ods. 3 písm. b/ OSP. Svoje dovolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Je toho názoru, že súd prvého stupňa ako aj súd odvolací rozhodli správne, keď žalobcovi priznali peňažnú náhradu, namiesto vrátenia prijatého plnenia. Rozsah a obsah reštituovaného plnenia, ktoré upravuje ust. § 458 Občianskeho zákonníka je založený na princípe uvedenia do pôvodného stavu a týka sa všetkých skutkových podstát, na základe

ktorých môže dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Nesúhlasí s konštatovaním odvolacieho súdu, že žalovaný výlučne zapríčinil absolútnu neplatnosť zmluvy porušením zákona.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že podané dovolanie je v rozpore s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko ustanovenie, na ktoré poukazuje dovolateľ, už niekoľko rokov neplatí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 OSP) skúmal bez nariadenia pojednávania, či opravný prostriedok smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť mimoriadnym opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP). Vzhľadom na okolnosť, že odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a vo veci dovolanie nepripustil, dovolanie podľa ustanovenia § 238 OSP neprichádza do úvahy. K ustanoveniu § 238 ods. 3 písm. b/ OSP, na ktoré poukazuje dovolateľ, dovolací súd poznamenáva, že toto ustanovenie s účinnosťou od 1. septembra 2005 neplatí, preto v danom prípade nie je možné toto ustanovenie aplikovať.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd, uvedených v § 237 OSP pod písmenami a/ až g/. Existenciu týchto väd skúma dovolací súd z úradnej povinnosti. Preto aj v danom prípade dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania podľa § 237 OSP a dospel k záveru, že je nepochybné, že predmetná vec patrí do právomoci súdu, že účastníci konania majú spôsobilosť byť účastníkmi konania, majú procesnú spôsobilosť a boli riadne zastúpení, nejde o vec, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo, alebo sa začalo už prv konanie, konanie sa začalo na základe žaloby a nejde o prípad, že by vo veci rozhodoval vylúčený sudca, alebo že by bol súd nesprávne obsadený. Žalovaný mal možnosť konať pred súdom prvého stupňa, ako aj pred odvolacím súdom a v plnom rozsahu si mohol uplatniť svoje procesné práva a aj si ich uplatnil. Preto postupom súdu žalovanému nebola odňatá možnosť konať pred súdom.

Z uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný. Preto dovolací súd podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ OSP dovolanie odmietol.

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, má preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 243b ods. 4 OSP právo na náhradu trov dovolacieho konania. Žalobcovi v dovolacom konaní vznikli trovy za právne zastúpenie advokátom. Účelne vynaloženými trovami je odmena advokátovi za jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k dovolaniu) v sume

2150,- Sk a paušálna náhrada hotových výdavkov za úkon 190,- Sk, spolu 2340,- Sk
(§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.)

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 31. júla 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Z.